

Meira enn 600 føroyingar við Norrönu í Týsklandi

Føroyingar høvdu roknað við at hava Norrönu fyrri seg sjálvar — men so var ikki

19. november var dagurin, sum føroyingar um alt Danmark høvdu sæð fram til. Tær seinastu vikurnar áðrenn ferðina hitti eg ikki ein landsmann, uttan orðini vóru har beinanvegin: Fer tú við Norrönu?

Og luttøkan bleiv stór. Um 650 høvdu bílagt sær pláss.

Ferðin varð skipað so-leiðis, at bussar koyrdu úr Keypmannahavn og øðrum størri býum, beinleiðis til Norrönu í Korsør. Úr Ålborg byrjaði ferðin klokkan hálgum fyra um morgunin og úr Keypmannahavn klokkan sjey.

Henda kalda, hálva vetrarmorgun vóru fólk heldur stírvín, men á leiðini vóru bytt út føroysk fløgg og songbløð, so lagið var vorðið heilt gott tá vit komu umborð á Norrönu.

Men hýrurin fall beinanvegin vit vóru komin innanborða. Fólk gekk sum seyður í rætt. Hvar skulu vit verða? Hvar skulu vit sita?

Ongar røður

Eingin hoyrði tær vælkomstroður, sum hildnar skuldu verða. Tær blivu ikki hildnar. Hvi? Knappliga vóru allar fyrireikingar til fánýtis. Ætlanin hevði verið, at føroyingar skuldu hava Norrönu fyrri seg sjálvar henda dagin. Avtala varð gjørd við hovmeistararnar um at borðreiða fyrri føroyingum um alt skipið. Ein kontainari var komin úr Føroyum við føroyskum mati til kalda borðið.

Men bilettir vóru seldar í Korsør til 300 vanlig ferðafólk og høvdu tey

sjálvandi funnið sær bæði borð og sess áðrenn vit komu. 100 av teimum fóru av í Kiel, men tá komu 200 týskarar umborð.

Um orsøkina til hesa broyting í ætlanini, sigur Forsbæk, fyrstæðumaður á salgskontórinum í Korsør millum annað, «at hann ikki kendi tær avtalur, sum gjørdar vóru við hovmeistararnar, men kortini, so kanna vit ikki siga nei til ferðafólk tá Norröna siglir í fastari rutu. Um langar roðir av lastbilum standa og bíða, so ber ikki til at siga, tíværri, í dag sigla vit bert við føroyingum».

Og frá at verða ein føroysk ferð, var tað nú bert ein vanligur innkeypstúrur. Men sjálvandi nervaði tað ikki føroyingarnar at slík mis-skiljing kom í. Barrin var

Jákup Lindenskov, fólkatingsmaður, hevði eisini tikið sær stundir henda dagin til at verða saman við føroyingum

opin, sjálvstøðubúðin við og hýrurin var góður og dansurin gekk bæði til kvæði, harmoniku og orkestur.

kom hugskotið, at skipið kundi verða karmur um eina slíka samkomu. Tað bleiv Sverre Olsen, úr Føroyingafelagnum í Hvidovre, sum stóð við ábyrgdini og hevði hann lagt eitt stórt arbeiði í at gera ein góðan tær.

Eg spurdi Sverre Olsen um hetta var eitt tiltak, sum fór at verða á hvørjum árið.

Kanska einastu ferð

Føroyingafelagnum kring Danmark skipaðu fyrri ferðini við Norrönu. Teirra millum hevur ofta verið práta um at samlast, og tá Norröna byrjaði siglingina millum Korsør og Kiel,

— Eg átakið mær tað ikki einaferð afturat. Tað sær út sum tað er ógjørligt at gerða eitt tiltak fyrri føroyingar, tá teir skulu rætta seg eftir einum dato

og kløkkutið. Tá fyrsta til-meldingarfreistin var úti, høvdu 265 melda seg til — og í dag eru vit um 650. So um ferðin verður endurtikin, so má onkur annar royna seg sum fyrireikari, segði Sverre Olsen.

sah

Sverre Olsen, fyrireikari: Næstan ógjørligt at gera tiltøk fyrri føroyingar, tá teir skulu rætta seg eftir dato og kløkku

Tann føroyski dansurin gekk gott og nógvir útlendingar vóru forvitnir áskoðarar